

ningen 7 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Dernæst vil jeg nævne nogle Tal, som viser Statsskovenes Nettoudbytte i Aarene 1911—12 til 1915—16, det vil sige de Aar, vi har haft Skovdirektoratet, dels for samtlige Skove — Lystdistrikterne undtagne — dels alene for de nævnte 13 normale Distrikter. Det ser da saaledes ud: I 1911—12 har Overskuddet for samtlige Distrikter været 352,000 Kr.; for de 13 Normaldistrikter har Indtægten været 401,000 Kr., det vil sige, alle de andre Distrikter har givet Underskud. I 1912—13 har de tilsvarende Tal været 605,000 Kr. og 556,000 Kr.; i 1913—14 henholdsvis 725,000 Kr. og 637,000 Kr., i 1914—15 722,000 Kr. og 603,000 Kr., i 1915—16 1,090,000 Kr. og 923,000 Kr. Naar man stiller det op paa den Maade, faar Sagen et noget andet Udseende, end naar man tager Gennemsnittet for hele Skovarealet uden at tage Hensyn til, at der er saa store Arealer, som hvert Aar giver Underskud.

Det ærede Medlem (Vilhelm Rasmussen) pegede saa paa saadanne Arbejder, som i Længden vilde kunne forøge Overskuddet fra vore Skovdistrikter, og pegede saaledes paa en bedre Udnyttelse af de mindre Søer, Damme samt paa Kultivering af vore Moser og Engarealer. Jeg skal gerne tage disse Henstillinger under Overvejelse, men hvad en bedre Udnyttelse af Søer og Damme angaar, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at man ikke altid kan gaa ud fra, at den paagældende Skovrider har særlig Interesse derfor eller særlig Indsigt deri. Hertil kommer, at det for Øjeblikket er ret vanskeligt for Skovvæsenet at skaffe sig Arbejds-kraft, men maaske kan der findes en Ud-vej. Mosernes og Engarealernes Kultive-ring tror jeg ligger nærmere, og jeg kan godt tænke mig, at der kan skabes noget større Indtægt derved, end man for Øjeblikket opnaar; nogen betydelig Indtægt tror jeg dog vanskeligt kan fremskaffes, thi der skal først afholdes adskillige større Udgifter, før de større Indtægter kan komme ind. Dette Forhold har min Interesse; jeg havde ogsaa i Forvejen tænkt derpaa, derfor er det mig en kærkommen Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at det nok skal blive taget under alvorlig Overvejelse, jeg tror, man kan faa mere ud af disse Moser og Engarealer end i Øjeblikket. — I samme Forbindelse nævnedes det ærede Medlem, at Skovene ikke alle Steder laa saa godt for Oplandet. Det er meget rigtigt, og særlig fra de mindre værdifulde Skove taaler Træeffekterne ikke den dyre Fragt paa de lange Afstande, men det er jo vanskeligt

at rette, og dette Forhold bidrager ogsaa til, at Overskuddet for disse Skovarealer maa blive mindre. Det ærede Medlem til-raadede, at man for Fremtiden ikke skulde plante mere, end der allerede er plantet, og det tror jeg heller ikke, man i Øjeblikket gør. I det hele taget tror jeg, at der er en Standsning i Tilplantningen af nye Arealer af den Art, og det gælder ikke alene Skovvæsenet, men ogsaa Hedeselskabet; man er standset med disse Plantninger og er begyndt at gaa over til det, man kalder Smaaplantning, Hegn og lignende og ligeledes Smaaskove omkring ved Gaarde og Huse.

Saa nævnedes det ærede Medlem (Vilhelm Rasmussen), at man i Stedet for Løvtræer som Bøg o. s. v. kunde plante andre Træsarter, Lysttræer. I den Anledning har jeg faaet en Udtalelse fra Skovdirektoratet, som gaar ud paa, at dette Ønske i høj Grad efterkommes allerede nu. Man skriver derfra, at Skovbestyrelsens Bestræbelser nu i udpræget Grad gaar ud paa at indbringe paa det enkelte Voksested netop den Træart, som passer bedst til, altsaa bedst kan udnytte de tilstedeværende Vækst-betingelser. Det hedder videre: „De Drifts-planer, der er udarbejdede i de sidste 10—12 Aar, foreskriver Tilkultivering med Eg paa betydelige Arealer, og Birken vil man ligeledes finde anvendt i ret udstrakt Grad, ligesom en Række andre Træsarter er bragt i Anvendelse. Naar der findes saa lidt af den værdifulde Ask i Nordsjælland, er det, fordi det er en fordringsfuld Træart, der slet ikke passer i disse Skove paa mere magre Jorder.“ — I denne Forbin-delse spurgte det ærede Medlem om, hvor-dan Tilsynet med Hedeselskabets Virk-somhed laa, og han nævnedes en Sum, 4,000 Kr., som blev opført dertil. Jeg skal i den Anledning oplyse, at med det Tilsyn, som for disse 4,000 Kr. udføres overfor Hede-selskabet, har det vistnok aldrig været Mening og er heller ikke Mening, at det skal være nogen særlig kontrolerende Virksomhed; dertil er Summen jo alt for lille. Dertil kommer, at Hedeselskabet jo ikke er en Statsinstitution. Ganske vist faar den et stort Tilskud fra Statskassen, men der er saa mange interesserede i denne Virksomhed, at det vil være vanskeligt for en enkelt Mand at stille noget særligt op derimod. Noget andet er, om man i Fremtiden ønsker, at Tilsynet med denne store Virksomhed skal være mere effektivt. Jeg skal nævne, hvordan disse 4,000 Kr. anvendes: Der er en Skovrider Fabricius, der faar 1,000 Kr. om Aaret for at føre